

ಉತ್ತಮ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಲ್ಲ, ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ!

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಮೂಲಕ 'ನಾಯಕ' ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದಾದರೂ, ಆ ವರ್ಚಸ್ಸು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊಳಪು ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ನಟರಿಗೆ ತಿಳಿದಂತಿಲ್ಲ. ತೆರೆಯ ಮೇಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳ ಒರಟುತನವನ್ನು ನಿಜಜೀವನದಲ್ಲೂ ಅವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ.

ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಡೆತದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ಮಾಣದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಕಾರ್ಮಿಕರು ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾಯಕ ನಟರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆದಂತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದಂತಗೋಪುರಗಳಿಂದ, ವಿದೂಷಕರು ಸುತ್ತುವರೆದ ಒಡ್ಡೋಲಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಇರಾದೆ ಅವರಿಗಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯೂ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ತಾರಾ ವರ್ಚಿಸಿನ ನಟರಿಗಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಸಭ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡವಳಿಯನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಮೂಲಕ 'ನಾಯಕ' ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದಾದರೂ, ಆ ವರ್ಚಸ್ಸು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊಳಪು ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ನಟರಿಗೆ ತಿಳಿದಂತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ನಟರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ಮಾಣದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮರೆತಿರುವ ಅವರು ಹಾದಿಬೀದಿ ಪ್ರಹಸನಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇದೆ. ಸ್ಟಾರ್ ನಟರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಣ ಅಹಂಕಾರ ಮಾತ್ರ. ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಣಕಾಸು ಹಗರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಟನೊಬ್ಬ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲವಾಗಿ, ಸುದ್ದಿಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲೇ 'ತಲೆ ತೆಗೆಯುವ' ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ವಾಹಿನಿಯೊಂದು ತನ್ನ ತೇಜೋವಧೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಟನಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಸಂಹಿತೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವಿಗೇಡಾದ ರೆಬೆಲ್ ಸ್ಟಾರ್ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಟನಿಗೆ 'ಪದ್ಮ ಗೌರವ' ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗುಂಪೊಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವಕಾಲತ್ತು ನಡೆಸಿದೆ. ಇದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ.

ಸೃಜನಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜನಸಮೂಹದ ಪ್ರೀತಿ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೇ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಿನಿಮಾ ನಟರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಾಯಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗವೇ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರವಾಹ ತಲೆದೋರಿದಾಗ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ನೇತೃತ್ವದ ಕಲಾವಿದರ ಬಳಗ ಜನರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ದೇಣಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ನಾಡುನುಡಿಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಆತಂಕ ಉಂಟಾದಾಗ ರೂಪುಗೊಂಡ ಚಳವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಕಲಾವಿದರೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಪರ್ಯಾಯ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಜೊತೆಗೆ 'ಬಂಗಾರದ ಮನುಷ್ಯ', 'ಬೂತಯ್ಯನ ಮಗ ಅಯ್ಯು'ವಿನಂಥ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಸಾವಧಾನ ಮತ್ತು ವಿನಯ ಎರಡೂ ಇಂದಿನ ನಟರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ನಟರು, ತೆರೆಯ ಮೇಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಒರಟುತನವನ್ನು ನಿಜಜೀವನದಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಿದೆ. ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಸಖ್ಯೆಗಳನ್ನು, ದಾಂಪತ್ಯದ ಒಡಕಲು ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಡ್ರಗ್ಸ್, ಮಾಫಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದಾದ ನಂಟಿನ ತನಿಖೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿಯ ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಪ್ರಕರಣದ ಗಲೀಜು ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಲಂಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿದೆ.

ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜನರ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿನಿಮಾ ನಟರಿಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ನಟರು ತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನೆರವಿನ ಕೈಗಳಿಗಿಂತ ಪೊಳ್ಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳೇ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗ ಅದ್ಭುತ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ತಮಿಳು ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನೀರು ಹರಿದಿದೆ. ಆದರೆ, ತ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಬೆನ್ನುಹಾಕಿರುವ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನುಹಾಕಿದೆ; ತನ್ನದೇ ಹಳವಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದೆ. ನಾಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ವರ್ತಮಾನದ ಸವಾಲುಗಳ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅಂಗಾಂಗ ವೈಕಲ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಭಾವುಕತೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಿತ್ರರಂಗ ಬರಗಾಲದಲ್ಲೂ ಕೃತಕ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ; ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ತಾನೇ ಭಸ್ಮಾಸುರನಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಯಂನಾಶದ ಈ ಪ್ರಹಸನ ಮುಂದುವರೆದರೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಭಾವುಕ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಚಿತ್ರರಂಗ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಿನವೂ ದೂರವಿಲ್ಲ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.